

بسم الله الرحمن الرحيم!

تخریب میراث امت به گونه وحشیانه و برنامه ریزی شده!

(ترجمه)

زمانی که زندگی نامه علمای امت را در عرصه های مختلف دینی و دنیوی مطالعه می کنیم، از کثرت نام های کتبی که آن ها نوشته اند، تعجب می کنیم. این شگفت زدگی در مورد علمای مشهور است؛ پس در مورد علمای غیرمشهور؛ کسانی که خودشان و کتاب های شان چندین برابر است، چه فکر می کنید؟

آن گاه از خود می پرسیم:

این همه کتاب ها کجا شدند؟ و این میراث بزرگ امت اسلامی چه گونه از بین رفت؟

سپس در کتاب هایی که از ابن جبیر و غیره درباره سفرها نوشته شده، مطالعه می کنیم...

در کتاب های؛ مانند: نزهة المشتاق، معجم البلدان و غیره که در توصیف شهرها تحریر گردیده، می خوانیم...

هم چنین در کتاب های تاریخ؛ مانند: البدایه و النهایه و غیره مطالعه می کنیم...

اینجاست که توصیف شگفت انگیز شهرهای اسلامی از چین تا به اندلس، در این کتاب ها به چشم می خورد. انسان زمانی که وصف این شهرها را مطالعه می کند از چه گونه گی تنظیم این شهرها، معماری، آپارتمان ها، قلعه ها، مساجد، جاده ها، حمام و منازل آن ها شگفت زده می شود.

مؤلفین این کتاب ها به عنوان شاهدان عینی بوده یا این که از شاهدان عینی نقل نموده اند؛ یعنی آن ها در کتاب های خود واقعیتی محسوسی را توصیف نموده اند که موجود بوده و حالت تخیلی نداشته است. بسیار تعجب آور بودن آن ریشه در این دارد که انسان ها فکر می کنند که آن ها از شهرهای صحبت می کنند که ساخت بشر نبوده؛ بلکه جنیاتی که در تسخیر حضرت سلیمان علیه السلام بوده، آن ها را ساخته اند.

آن گاه دوباره از خود می پرسیم:

آن دوره ها کجا شدند که امروزه جز بقایایی آن ها را مشاهده نمی کنیم و هیچ مناسبت با کمیت بزرگی که در کتاب ها مطالعه کردیم ندارد. مشاهده می شود که چه گونه این کتاب ها از بین رفت؟ و چه گونه این شهرها ویران شدند؟

شاید جواب آن در خود تاریخ آن پنهان باشد. این کتاب ها و شهرها به دو گونه تخریب و مورد هجوم قرار گرفتند:

نوع اول - تخریب وحشیانه ای بود که از خارج و داخل صورت گرفت. هجوم خارجی به وسیله جنگ های مغول ها و صلیبیان و غیره صورت گرفت؛ اما هجوم داخلی، در داخل و از طرف داخلی صورت گرفت؛ مثلاً: در اندلس موحدین به سوزاندن کتاب های اقدام کردند که مخالف عقیده شان بود و شاید در شرق نیز مثل کاری که موحدین آن را در اندلس انجام داده اند، صورت گرفته باشد.

نوع دوم- تخریب و هجوم برنامه‌ریزی شده بود. این هجوم به وسیله دست‌های غرب استعمارگر صورت گرفت؛ چنانچه تخریب شهرهای اسلامی، سرقت میراث و یا سوزاندن آن‌ها را وسیله‌ای برای قطع رابطه مسلمانان به تاریخ‌شان قرار دادند.

هم‌چنین از خود می‌پرسیم:

تقریباً آن‌چه بر مسلمانان وارد شد، بر آلمان نیز وارد گردید. آلمان تخریب‌شده را، امریکا، روسیه و سایر کشورهای اروپائی تولیدات تکنالوژی/فن‌آوری و حتا علمی‌شان را سرقت نمودند. اما آلمان به‌زودترین فرصت و در خلال چند سال محدود از تاریخ فرهنگ‌ها رو به‌پیش‌رفت نمود. پس چرا آلمان پیش‌رفت کرد؛ درحالی‌که مسلمانان پیش‌رفت نکردند؟!

این جواب را مؤسس و اولین امیر حزب‌التحریر شیخ تقی‌الدین النبهانی رحمه‌الله در مقدمه کتاب "نظام اقتصادی اسلام" برای ما بیان نموده است. چنانچه می‌فرماید:

"افکار برای هر امتی بزرگ‌ترین ثروتی است که در حیات‌شان دارا می‌باشند. اگر امتی باشند که رشد نمایند و افکار بزرگ‌ترین تحفه است که نسل‌های بعدی از سلف‌شان تسلیم می‌گیرند؛ اگر امت دارای فکر مستنیر باشند.

اما سرمایه‌مادی، اکتشافات علمی و اختراعات صنعتی وغیره، جایگاه خیلی پایین‌تری را نسبت به افکار دارند؛ بلکه رسیدن به آن‌ها موقوف به فکر بوده و حفاظت‌شان نیز به فکر وابسته است.

زمانی‌که سرمایه‌مادی یک امت از بین برده شود؛ اگر آن امت سرمایه‌فکری خود را حفظ کرده باشد؛ به‌زودترین فرصت برمی‌گردد. اما در صورتی‌که سرمایه‌فکری ایشان از بین برده شود و امت سرمایه‌مادی خود را حفظ کرده باشند، این ثروت به‌زودترین فرصت از بین رفته و امت مبتلا به فقر می‌گردد. چنانچه بزرگ‌ترین حقیقت‌های علمی را که یک امت کشف نموده باشند، ممکن است زمانی‌که آن‌ها را از دست می‌دهند، دوباره به آن‌ها برگردند؛ اگر طریقه تفکیر آن را از دست نداده باشند. اما اگر طریقه تفکیر آن را از دست داده باشند، خیلی به‌سرعت رو به‌عقب نهاده و اختراعات و اکتشافات‌شان را نیز از دست می‌دهند. از این‌جهت باید در نخست متوجه حفاظت افکار بود. بر اساس این افکار و بر حسب طریقه تفکیر آن، ثروت مادی به‌دست می‌آید و تلاش می‌شود تا به اختراعات و اکتشافات دست‌رسی پیدا کنیم.

به‌عبارت دیگر، زمانی‌که میراث امت اسلامی از بین برده شد، امت در حالت بسیار بدی از انحطاط فکری به‌سر می‌برد، که در رأس آن، بسته‌شدن دروازه اجتهاد بود. امت از پیشکش نمودن راه حل برای مشکلات خود عاجز ماند و نتوانست دوباره پیش‌رفت نماید. درحالی‌که آلمان طریقه تفکیر اش را حفظ نمود تا این‌که تاثیری در سطح جهان یا حداقل در اروپا داشته باشد.

از این‌جهت کسانی‌که به‌خاطر نهضت امت‌شان تلاش می‌کنند، لازم است در قدم اول تلاش‌شان را جهت به‌دست گرفتن افکار به‌خرچ دهند؛ چون امت‌ها به‌وسیله افکاری‌که مبتنی بر طرز دیدشان در زندگی دارند، رشد می‌کنند.

نویسنده: استاد معاویه عبدالوهاب

16 ربیع‌الاول 1441ه.ق.

13 نوامبر 2019م.

مترجم: رامین بارز